

fie unii grași, || iar alții să moară de foame, ci să măsoari tuturor la fel, fiecărui după lucrul său și fiecărui după cum îi este slujba, așa să-i fie și dulceața. 72a

Iar venitul tău, ce ți se cuvine să iei din toată țara, să vină întreg în mîna ta, să nu cumva să-l împarți boierilor tăi, sau rudelor tale, sau unor slugi de-ale tale, care ți-au slujit, ci totul să vină cu bună socoteală în mîna ta. Deci cui vei da din miinile tale, să se știe și să-ți dea mulțămire și să te cunoască că tu ești unsul lui Dumnezeu și domn deplin. Căci cel ce va fi domn trebuie să aibă multă minte, || ca să cunoască mintea domnului mintea slugilor sale, iar nu să cunoască mintea slugilor mintea domnului. Căci dacă văd slugile multă minte la domn, atunci ele îi slujesc pe dreptate și-i fac multă cinste, iar dacă îl află slab de minte, atunci ele îl țin domn numai cu numele. Pentru că slugile, cum îl văd pe domn [că este], așa-i și slujesc, după cum e și drept; sluga, cum vede pe domnul său, așa și-i slujește; căci, dacă este domnul lipsit de minte, slugile pentru ce să-l slujească după dreptate sau să-l cinstească, dacă domnul acela n-are minte ca să le priceapă și slujba și cinstea, cită slujbă fac || și muncă pentru el, iar el nu cunoaște slujba și munca lor? De aceea, cînd nu cunoaște domnul slujba și munca slugilor sale, acela ce domn este, sau slugile lui cum îl vor mai sluji sau îl vor mai cinsti? Iar domnul acela care are minte multă, aceluia slujesc slugile lui și care din slugile lui îi este prieten, acela-i slujește cu osîrdie și cu dreptate. Iar de-i va fi careva din slugile sale dușman și nu va vrea să-i slujească, tot îi va fi [apoi] prieten, căci îl vede destoinic și sănătos la minte. Pentru aceea, cînd îl văd că este întreg la minte și destoinic, și oștenii lui îi stau în față la slujbă cu frică și temere. || Pentru ce? Pentru că toți vor cunoaște cum sînt domnii întregi la minte. Căci domnul care este întreg la minte, are și multă destoinicie și cite le face cu mintea, toate sînt spre fapte bune. Astfel mintea se află în trupul omului asemenea steagului cînd stă în mijlocul luptei, iar în luptă toată oastea privește la steag. Și pînă stă steagul în luptă, acea luptă nu se cheamă biruită, chiar dacă are năvală grea [spre sine], iar ei toți privesc spre steag și toți se strîng împrejurul lui. Iar dacă cade steagul, toată oastea se risipește și nu se știu unul cu altul cum și încotro merg. 73a

Așisderea este și domnul; pînă stă || mintea lui într-însul întreagă, toți oștenii lui se strîng împrejurul său, ca și oștile împrejurul steagului, și iau învățătură și înțelepciune de la domnul acela; și nu numai slugile lui iau învățătură și înțelepciune, ci și alții din alte țări poftesc să ia de la dînsul învățătură și înțelepciune. Iar dacă slobozește domnul trupul său spre desfrî-nare și spre beție și spre alte [fapte], pe care nu le iubește Dumnezeu, și-și pierde nădejdea și frica lui Dumnezeu și înnebunește în puterea lui, atunci Dumnezeu se mînie pe dînsul și nu-i face alt rău mai mare, decît mai întîi îi ia mintea. Deci, dacă îl lipsește de minte, de atunci nici o faptă bună nu vei mai găsi la domnul acela, nici cinste nu || va mai avea de la slugile lui și de la alți domni care sînt împrejurul lui. De aceea, el le va fi numai de ocară și de rîs, iar slugile lui se vor împrăști de la el, ca și ceara care se topește. Căci pînă stătu steagul lui, și ei toți stătură împrejurul lui și priveau la el, iar cînd a căzut steagul, ei toți o luară la fugă și nu știau unul de altul încotro s-au împrăștiat. 74a

74b